

Германия и отъ Англия въ борбата ѝ противъ Русия за първенство на Балканския полуостровъ, Виенското правителство се чувствуvalо силно. Шомъ случаятъ се прѣставиль щото Сърбия да солиситира неговата поддръжка, защитникътъ на австрийскитъ интереси съумѣлъ да използуva всичкитъ облаги за монархията.

Въ края на срѣщата между двамата дипломати, Швегель заявилъ, че всичкитъ повдигнати въпроси отъ Австрия, на брой петъ, именно: плаването по Дунава, регулиране на желѣзнитъ врата, срѣбъскитъ желѣзници, търговскитъ договори и капитулациите, трѣба да се уредятъ съ една конвенция, която да се подпише въ Берлинъ, прѣди закриването на конгреса. Швегель подкрѣпилъ тази декларация и съ едно заплашване, че, ако Сърбия не приеме тия условия, Австро-Унгария не може да ѝ гарантира даже границите, прѣвидени отъ Санть-Стефанския договоръ, сѫщо тѣй и града Нишъ. Сърбскиятъ министъръ призналъ, че Сърбия нѣмала никаква възможностъ да намѣри срѣдства за постройката на желѣзницата и че тя не може да даде никаква гаранция за това. Събесѣдникътъ му отвѣрналъ, че никѫдѣ въ свѣта не се строятъ желѣзници безъ държавитъ да се изложатъ на жертви. Той искалъ Сърбия да отчужди и отстѣжи трасето и да даде нуждния дървенъ материал, пъкъ за конструкцията въпростъ ще се нареди.

По поводъ всичко това ето какво пише Ристичъ въ рапорта си отъ 29 май 1878 год.:

„Правителството на Негово Височество, „може да не се съгласи съ менъ, че всичкитъ подигнати „отъ Австрия въпроси сѫ важни и много мжчи за раз- „рѣшене. Тѣ ще ни създадатъ сериозни грижи. Ние не „можемъ да ги избѣгнемъ. Това нѣщо, както Андраши, „така и неговиятъ съвѣтникъ, ми дадоха много ясно да „разбера. Не казвамъ, че Австрия иска да ни измами, но „азъ забѣлѣжихъ въ тукашнитъ политически кржгове „заинтересованото желание да се прѣмахне окончател- „ното руското влияние въ областитъ, които Австрия мисли, „че съставятъ сфера на нейното влияние. И понеже бол- „шинството отъ великитъ сили ще бѫде на нейна страна— „тя има най-голѣмъ шансъ да прокара въ конгреса това,